

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

કારી ચૌધરી

વી.

મોસ્સમત સીતા દેવી અને અન્ય

૧૧ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૧

[કે. ટી. થોમસ અને એસ. એન. કુકાન, ન્યાયમૂર્તિ શ્રીઓ]

દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩:કલમ ૧૫૪, ૧૭૩ (૨) અને (૮).

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦:વિભાગો ૧૮, ૨૧૧, ૩૦૨/૩૪.

પ્રથમ માહિતી અહેવાલ-બે જુદી જુદી એફ. આઈ. આર. દાખલ કરવી-
સાસુ દ્વારા દાખલ કરાયેલી એફ. આઈ. આર. ની મંજૂરી-કેટલીક વ્યક્તિઓ દ્વારા
પુત્રવધૂની હત્યા કરવામાં આવી હોવાની જાણ કરવી-તપાસ-પોલીસને સાસુ
દ્વારા રજૂ કરાયેલ નિવેદન ખોટું લાગ્યું-પોલીસ દ્વારા મેજિસ્ટ્રેટને મોકલવામાં

આવેલ અહેવાલ-સાસુ સામે બીજી એફ. આઈ. આર. નોંધાવવી-માન્યતાની માન્યતા, તપાસ એજન્સી સી.આર.પી.સી. કલમ ૧૭૩ (૨) હેઠળ અહેવાલ મોકલવા છતાં ગુનાના સંદર્ભમાં વધુ તપાસથી બાકાત નથી.

પ્રતિવાદી નંબર ૧એ એક એફઆઈઆર દાખલ કરી હતી જેમાં જણાવ્યું હતું કે બહારથી કેટલાક લોકો તેની પુત્રવધૂના બેડરૂમમાં ઘૂસ્યા હતા અને ૨૭ જૂન, ૧૯૯૮ના રોજ ગળું દબાવીને તેની હત્યા કરી હતી.તપાસ દરમિયાન, પોલીસને જાણવા મળ્યું કે પ્રતિવાદી દ્વારા રજૂ કરાયેલ નિવેદન ખોટું હતું અને પ્રતિવાદી નંબર ૧ અને તેની અન્ય પુત્રવધૂ દ્વારા ઘડવામાં આવેલા કાવતરાને પગલે હત્યા કરવામાં આવી હતી.પરિણામે, પોલીસે ૩૦ નવેમ્બર, ૧૯૯૮ના રોજ મેજિસ્ટ્રેટને અહેવાલ મોકલ્યો અને બીજી એફ. આઈ. આર. નોંધી. પ્રતિવાદીની વિરોધ ફરિયાદ કે ૩૦ નવેમ્બર, ૧૯૯૮નો પોલીસ અહેવાલ સંપૂર્ણપણે બિનટકાઉ હતો અને પ્રથમ એફ. આઈ. આર. માં સામેલ વ્યક્તિઓ વાસ્તવિક ગુનેગારો હતા, તેને મુખ્ય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી.પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા પસંદ કરાયેલ પુનરાવર્તનને હાઈકોર્ટ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, જેણે મુખ્ય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટને દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૨૦૨ હેઠળ તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.ત્યારબાદ, હાથ ધરવામાં આવેલી તપાસના આધારે, પ્રતિવાદી, તેની અન્ય બે પુત્રવધૂઓ, પુત્ર અને અન્ય કેટલાક લોકો પર આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૩ હેઠળ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. પ્રતિવાદીએ

હાઈકોર્ટમાં અરજી કરી હતી અને હાઈકોર્ટના સિંગલ જજે પ્રથમ પ્રતિવાદી સામે બેવડા જોખમ હોવાના આધારે ફોજદારી કાર્યવાહીને રદ કરી હતી.મૃતકના ભાઈએ હાઈકોર્ટના આદેશને પડકારતી આ અદાલતમાં અપીલ દાખલ કરી હતી.પ્રતિવાદી વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે એકવાર પ્રથમ એફ. આઈ. આર. હેઠળ શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી અંતિમ અહેવાલમાં સમાપ્ત થઈ જાય, તો પોલીસને બીજી એફ. આઈ. આર. નોંધવાનો કોઈ અધિકાર નથી.

અપીલને મંજૂરી આપીને અને વિવાદિત આદેશને રદ કરતાં કોર્ટે ઠરાવ્યું:

૧.૧ એક જ કેસમાં એક જ આરોપી સામે બે એફ. આઈ. આર. ન હોઈ શકે.પરંતુ જ્યારે એક જ પ્રકરણના સંદર્ભમાં હરીફ સંસ્કરણો હોય, ત્યારે તે સામાન્ય રીતે બે અલગ-અલગ એફ. આઈ. આર. નું સ્વરૂપ લે છે અને એક જ તપાસ એજન્સી દ્વારા તે બંને હેઠળ તપાસ હાથ ધરી શકાય છે.તે ઉપરાંત, અદાલત દ્વારા તેને અનુગામી એફ. આઈ. આર. તરીકે દર્શાવતા અહેવાલને તપાસ દરમિયાન પોલીસ દ્વારા કરવામાં આવેલી નવી શોધ અંગે અદાલતમાં રજૂ કરવામાં આવેલી માહિતી તરીકે ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે કે અગાઉની એફ. આઈ. આર. માં નામ ન ધરાવતી વ્યક્તિઓ વાસ્તવિક ગુનેગારો છે.અગાઉની એફ. આઈ. આર. માં અંતિમ અહેવાલ મૂકવામાં આવ્યો હોવાના માત્ર આધાર પર આ કહેવાતી કાર્યવાહીને રદ કરવી, ઓછામાં ઓછું કહેવું, ખૂબ તકનીકી છે.દરેક તપાસનો અંતિમ ઉદ્દેશ એ જાણવાનો છે કે કથિત ગુનાઓ કરવામાં આવ્યા છે કે નહીં અને

જો એમ હોય તો, તે કોણે કર્યા છે.[પ૯૨-સી-ઈ]

૧.૨ અન્યથા પણ, તપાસ એજન્સી અગાઉના પ્રસંગે કલમ ૧૭૩ની પેટા-કલમ (૨) હેઠળ અહેવાલ મોકલવા છતાં ગુનાના સંદર્ભમાં વધુ તપાસથી બાકાત નથી.દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૧૭૩ (૮) થી આ સ્પષ્ટ છે.[પ૯૨-એફ]

ક્રિમિનલ અપીલેટ જ્યુરિસડીક્શન: ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૨૮૦ ઓફ ૨૦૦૧

સીઆરએલમાં પટણા હાઈકોર્ટના ૨૮ માર્ચ, ૨૦૦૧ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી. ૧૯૯૮નો એમ. નંબર ૨૮૭૯૫.

અપીલકર્તા તરફે એ. શરણ, એસ. ચંદ્રશેખર, શ્રી પ્રકાશ અને ઈરશાદ અહમદ.

અંભોજ કેઆર. પ્રતિવાદીઓ તરફે સિન્હા નંબર ૧,૩-૫.

પ્રતિવાદી નંબર ૮-૯ તરફે બી. બી. સિંઘ.

કોર્ટનો ચુકાદો થૉમસ, જે. દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

પરવાનગી આપવામાં આવે છે.

એક સાસુને તેની પુત્રવધૂની ગુનાહિત હત્યાના કેસમાં ફરિયાદી તરીકે રજૂ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ આખરે તેણીને ઉપરોક્ત હત્યાના ગુનેગાર અપરાધીઓમાંના એક તરીકે સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવી હતી. ઉચ્ચ અદાલતે હવે તેણીની પ્રથમ ફરિયાદના આધારે તેણી સામેના કેસને અટકાવી દીધો છે. મૃતકના ભાઈ માટે આ અસંમત હતું અને તેથી તે હાઈકોર્ટના ઉપરોક્ત આદેશને પડકારતી આ અદાલતમાં આવ્યો છે.

સુગનિયા દેવી કમનસીબ પીડિત છે જેની ૨૭ જૂન, ૧૯૯૮ની રાત્રે હત્યા કરવામાં આવી હતી. તેમના મૃત્યુના લગભગ ૧૦ વર્ષ પહેલાં, તેમના લગ્ન પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવીના ચાર પુત્રોમાંથી એક રામ લતન ચૌધરી સાથે થયા હતા. તે નિઃસંતાન રહી હતી. તેમના મૃત્યુ પછીના દિવસે, પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવીએ બાબુ બરહી પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી કે બહારથી કેટલાક લોકો સુગનિયા દેવીના બેડરૂમમાં ઘૂસ્યા હતા અને ગળું દબાવીને તેમની હત્યા કરી હતી. ઉપરોક્ત ફરિયાદના આધારે એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ નોંધવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ તપાસ શરૂ કરવામાં આવી હતી.

તપાસની પ્રગતિ દરમિયાન, પોલીસે એવો અભિપ્રાય બનાવ્યો હતો કે સુગનિયા દેવીની હત્યા એ એફ. આઈ. આર. માં પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા રજૂ

કરાયેલા નિવેદનથી સંપૂર્ણપણે અલગ રીતે થઈ હતી. પોલીસને જાણવા મળ્યું કે આ હત્યા તેની સાસુ સીતા દેવી અને તેની અન્ય પુત્રવધૂઓ ઉપરાંત અન્ય લોકો દ્વારા ઘડવામાં આવેલા કાવતરાને પગલે કરવામાં આવી હતી.તેથી પોલીસે ૩૦ નવેમ્બર, ૧૯૯૮ના રોજ અદાલતને એક અહેવાલ મોકલ્યો હતો, જેમાં જણાવ્યું હતું કે એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ના આક્ષેપો ખોટા હતા.પોલીસે કોર્ટને જાણ કર્યા પછી તપાસ ચાલુ રાખી હતી કે તેઓએ એફ. આઈ. આર. નંબર ૨૦૯/૮૯ તરીકે બીજી એફ. આઈ. આર. નોંધી છે.

પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવીએ મુખ્ય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ વિરોધ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી જેમાં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે ૩૦ નવેમ્બર, ૧૯૯૮નો પોલીસ અહેવાલ સંપૂર્ણપણે બિનટકાઉ છે અને પુનરાવર્તન કર્યું હતું કે એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫માં સામેલ વ્યક્તિઓ જ વાસ્તવિક ગુનેગારો છે.ચીફ જ્યુડિશિયલ મેજિસ્ટ્રેટ ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૯ના તેમના આદેશ મુજબ વિરોધની ફરિયાદને નકારી કાઢી હતી.પ્રથમ પ્રતિવાદીએ હાઈકોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરેલા પુનરાવર્તનમાં ઉપરોક્ત આદેશને પડકાર્યો હતો.આ પુનરાવર્તનને ૭ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૦ના રોજ મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને મુખ્ય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૨૦૨ હેઠળ તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

પોલીસ દળે નવી શોધ પર તપાસ શરૂ કરી કે સુગનિયા દેવીની હત્યા

અન્ય કેટલાક લોકો દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને આખરે તપાસ પૂર્ણ કરી અને ૩૧ માર્ચ, ૨૦૦૦ના રોજ આરોપપત્ર દાખલ કર્યું.ઉપરોક્ત આરોપપત્રમાં, પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવી, તેમની અન્ય બે પુત્રવધૂઓ, તેમના પુત્ર રામ આશિષ ચૌધરી અને અન્ય કેટલાકને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૩ હેઠળ ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. મુખ્ય ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ, જેમની સમક્ષ આરોપપત્ર મૂકવામાં આવ્યું હતું, તેમણે આ કેસ સત્ર અદાલતને સોંપી દીધો હતો.ત્યારબાદ, અમને કહેવામાં આવે છે કે, સેશન્સ જજે ઉપરોક્ત ગુના માટે આરોપી સામે આરોપ નક્કી કર્યો હતો.

દરમિયાન, પ્રથમ પ્રતિવાદીએ તેણી અને અન્ય લોકો સામે નોંધાયેલી ફોજદારી કાર્યવાહીને રદ કરવા માટે ફરી એકવાર હાઈકોર્ટનો દરવાજો ખખડાવ્યો હતો.પટણા હાઈકોર્ટના સિંગલ જજે તેણીની દલીલને સમર્થન આપ્યું અને વિવાદિત ચુકાદા મુજબ ફોજદારી કાર્યવાહીને રદ કરી.આમ, અપીલકર્તા અને અન્ય આરોપીઓ હવે ઉપરોક્ત કેસમાં કોઈ સુનાવણી કર્યા વિના પણ હત્યાના આરોપમાંથી સંપૂર્ણપણે મુક્ત થઈ ગયા છે.હાઈકોર્ટના તે આદેશને હવે આ કોર્ટમાં પડકારવામાં આવ્યો છે.

વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે આ આધાર પર ઉપરોક્ત માર્ગ અપનાવ્યો હતો કે અન્યથા પ્રથમ પ્રતિવાદી સામે બેવડા જોખમ છે.વિદ્વાન ન્યાયાધીશનો તર્ક આ છે:જ્યારે પોલીસે અગાઉનો અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો કે એફ. આઈ. આર.

નંબર ૧૩૫ માં આરોપો ખોટા હતા, ત્યારે મેજિસ્ટ્રેટે તેમની સામે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૧૮૮ અને ૨૧૧ હેઠળ ગુનાની નોંધ લીધી હતી અને મેજિસ્ટ્રેટનો તે આદેશ રદ કરવામાં આવ્યો હતો. એકલ ન્યાયાધીશનું નીચેનું નિરીક્ષણ દર્શાવે છે કે તેમણે આ તર્કને કેવી રીતે આગળ વધાર્યો:

"જ્યારે એકવાર ખોટો કેસ દાખલ કરવાની અને તેની નોંધ લેવાની ભલામણને અદાલત દ્વારા રદ કરવામાં આવી હોય ત્યારે તે જ આરોપ સાથે આગળ વધવાનો કોઈ અવકાશ નથી કે તે પણ પોલીસ અધિકારી દ્વારા પોતાને પક્ષકાર બનાવવો જે બેવડા જોખમ સિવાય બીજું કંઈ નથી.

બંનેએ જણાવ્યું હતું કે જે આદેશ દ્વારા આઈ. પી. સી. ની કલમ ૧૮૮ અને ૨૧૧ હેઠળ ગુનાઓની નોંધ લેવામાં આવી હતી, તે હકીકતમાં એક અલગ કેસ સાથે સંબંધિત હતો, એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ને આવરી લેતા કેસમાં નહીં. તેમ છતાં, પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવીના વિદ્વાન વકીલે આ આધાર પર હાઈકોર્ટના આદેશને ટકાવી રાખવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો કે મેજિસ્ટ્રેટનો આદેશ (એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫માં અંતિમ અહેવાલ સ્વીકારવો) અન્યથા પણ રદ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેથી અન્ય આરોપીઓ સામે હોવા છતાં પોલીસ દ્વારા બીજો અંતિમ અહેવાલ દાખલ કરી શકાતો નથી. આ સંદર્ભમાં, અમને મેજિસ્ટ્રેટની કાર્યવાહીના સંદર્ભમાં હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા આદેશને બહાર કાઢવો જરૂરી લાગે છે, જે ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૯ના આદેશ દ્વારા સમાપ્ત થયો

હતો, જેમાં એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ને આવરી લેતા કેસમાં પોલીસના અહેવાલને સ્વીકારવામાં આવ્યો હતો.આ હુકમ આ પ્રમાણે છે:

"મેજિસ્ટ્રેટે ગંભીર સમર્થન પર ફરિયાદીની તપાસ કરવી અને પછી કાયદા અનુસાર આગળ વધવું જરૂરી છે.વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટે પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યા વિના વિવાદિત આદેશ પસાર કર્યો છે.તદનુસાર, ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૯ના રોજનો આદેશ આથી રદ કરવામાં આવે છે અને વિદ્વાન ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટને કાયદા અનુસાર અને અહીં ઉપર કરવામાં આવેલા અવલોકનોના પ્રકાશમાં અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી વિરોધ અરજીનો નિકાલ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

આ કહેવાતા વાસ્તવિક વિકાસનું પરિણામ આ છે.એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ માં ફરિયાદી સીતા દેવીને પોલીસ દ્વારા આ ફરિયાદ ખોટી હોવાના નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા હોવા છતાં તેની ફરિયાદ ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવી છે.પરંતુ અદાલત દ્વારા અપનાવવામાં આવેલ તે માર્ગ પોલીસને સુગનિયા દેવીની હત્યાના ગુનાની તપાસ ચાલુ રાખવા અને તેની હત્યાના વાસ્તવિક ગુનેગાર અંગે અંતિમ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં અસમર્થ બનાવી શકે નહીં.પોલીસે તેમની તપાસ ત્યારે જ પૂર્ણ કરી જ્યારે આખરે ૩૧ માર્ચ, ૨૦૦૦ના રોજ પ્રથમ પ્રતિવાદી સીતા દેવી અને અન્ય સામે આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું.આ કેસનો કાયદેસર ચુકાદો આપવો પડશે, જેના માટે સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા સુનાવણી

અનિવાર્ય છે.

વિદ્વાન વકીલે એક વૈકલ્પિક દલીલ અપનાવી હતી કે એકવાર એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ હેઠળ શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી અંતિમ અહેવાલમાં સમાપ્ત થઈ જાય પછી, પોલીસને બીજું એફ. આઈ. આર. નોંધવાનો અને તેને એફ. આઈ. આર. ૨૦૮ તરીકે ક્રમાંકિત કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી.અલબત્ત, કાનૂની સ્થિતિ એ છે કે એક જ કેસના સંદર્ભમાં એક જ આરોપી સામે બે એફ. આઈ. આર. ન હોઈ શકે.પરંતુ જ્યારે એક જ પ્રકરણના સંદર્ભમાં હરીફ સંસ્કરણો હોય, ત્યારે તે સામાન્ય રીતે બે અલગ-અલગ એફ. આઈ. આર. નું સ્વરૂપ લે છે અને એક જ તપાસ એજન્સી દ્વારા તે બંને હેઠળ તપાસ હાથ ધરી શકાય છે.તે ઉપરાંત, અદાલત દ્વારા તેને ૧૯૯૮ની એફ. આઈ. આર. નંબર ૨૦૮ તરીકે દર્શાવતા અહેવાલને તપાસ દરમિયાન પોલીસ દ્વારા કરવામાં આવેલી નવી શોધ અંગે અદાલતમાં રજૂ કરવામાં આવેલી માહિતી તરીકે ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે કે એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫માં નામ ન હોય તેવી વ્યક્તિઓ વાસ્તવિક ગુનેગારો છે.માત્ર એ આધાર પર ઉપરોક્ત કાર્યવાહીને રદ કરવી કે એફ. આઈ. આર. નંબર ૧૩૫ માં અંતિમ અહેવાલ મૂકવામાં આવ્યો હતો, ઓછામાં ઓછું કહેવું, ખૂબ તકનીકી છે.દરેક તપાસનો અંતિમ ઉદ્દેશ એ જાણવાનો છે કે કથિત ગુનાઓ કરવામાં આવ્યા છે કે નહીં અને જો એમ હોય તો, તે કોણે કર્યા છે.

અન્યથા પણ, તપાસ એજન્સી અગાઉના પ્રસંગે કલમ ૧૭૩ની પેટા-કલમ (૨) હેઠળ અહેવાલ મોકલવા છતાં ગુનાના સંદર્ભમાં વધુ તપાસથી બાકાત નથી.સંહિતાની કલમ ૧૭૩ (૮) થી આ સ્પષ્ટ છે.

આમ, કોઈપણ ઢ્રષ્ટિકોણથી, વિવાદિત હુકમને ટકાવી શકાતો નથી.તેથી અમે આ અપીલને મંજૂરી આપીએ છીએ અને વિવાદિત આદેશને રદ કરીએ છીએ.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ:સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.